

ספירות - המאציל ברא עשר ספירות היינו עשר כלים לאור האלוקי והם דרגות של קדושה שעל ידי אלו ספירות הוא מנהיג העולמות לפעמים יש הנהגה של דין והוא מספירת הגבורה ויש הנהגה של חסד והוא מספירת החסד ועל דרך זה בשאר הספירות אבל האור אין סוף מאיר בכל הספירות בשוה והמשל בזה כדמיון השמש שהיא זורחת על חלון אחד שיש בה עשישיות של גוונים לבן וירוק וארגמן שהשמש שהיא זורחת על הקיר שכנגד אותו החלון היא נראית באלו הגוונים של העשישיות ירוק וארגמן וכו' אע"פ שאור השמש הוא כולו לבן וגוון אחד אעפ"כ הוא משתנה בגוונים האלו מכח שמתלבש בגוונים וצבעים של העשישיות כך הוא הכא מה שנקרא אור אין סוף בשמות הספירות האלו מפני שמתלבש באלו הכלים של הספירות וכן ספירות מלשון לספור ולשון מספר ולשון אבן ספיר שמאיר.

שמות של הספירות-

- 1, כתר חכמה בינה דעת [והם נקרא מוחין או ג"ה] ובקיצור הם נקרא כתב"ד
- 2, חסד גבורה תפארת [הם נקראים חג"ת] נצח הוד יסוד [הם נקראים נה"י] ונקרא ו"ק
- 3, מלכות [לפעמים מחלקים העשר ספירות לשתי חלקים והם ג"ר ז"ת]

שמות הפרצופים – יש לנו 12 פרצופים והם

עתיק ונוק', [והוא בכתר, וכתר זה מתחלק לחצי עליון והוא נקרא עתיק]

אריך ונוק' [והוא בחלק התחתון דכתר]

אבא [ונקרא חכמה] **אימא** [ונקרא בינה]

ישראל סבא [והוא החלק תחתון של אבא] **תבונה** [והוא חלק תחתון של אימא]

זעיר אנפין [והוא ו' ספירות הנ"ל חג"ת נה"י ונקרא ו"ק , ו' קצות ונקרא ז"א] **נוק'** דז"א [והוא רחל הגדולה או לפעמים נקרא לאה, מלכות]

יעקב [הוא מלכות דז"א] **רחל** הקטנה [והוא מלכות דרחל]

לפעמים אנחנו מחלקים אותם ל**חמשה פרצופים** והם פרצוף **כתר** , פרצוף **אבא** , פרצוף **אימא** , פרצוף **ז"א** , פרצוף **נוק'**

כל פרצוף יש לו עשר ספירות וחמש בחינות נרנח"י = נפש רוח נשמה חיה יחידה

נפש=מלכות, רוח=ו"ק, נשמה=בינה, חיה=חכמה, יחידה=כתר

ארבעה שמות

י - יוד הי ויו הי = ע"ב [אבא] טעמים

ה - יוד הי ואו הי = ס"ג [אימא] נקודות

ו - יוד הא ואו הא = מ"ה [ז"א] תגין

ה - יוד הה וו הה = ב"ן [נוק'] אותיות

ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, = עסמ"ב \ טעמים נקודות תגין אותיות = טנת"א

הקדמה לאוצרות חיים

(1) כשעלה ברצונו יתברך שמו לברוא את העולם כדי [לרחם] ולהיטיב לברואיו, ויכירו גדולתו ויזכו להיות מרכבה למעלה להדבק בו ית' [שער הכללים] להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו שזהו התענוג האמתי והעדון הגדול מכל העדונים שיכולים לימצא [רמח"ל] וכדי שאדם יקבל הטבה שלימה שלא יהיה בושת למקבלים אותו בחינת נהמא דכסופא מאן דאכל לאו מדידה אכל, צמצם עצמו על ידי השתלשלות המדרגות וברא עולם הגשמי הזה שיש בו הסתרה ויש בו טוב ורע ועל ידי שהאדם יבחר בטוב יקבל שכר על מה שהוא עבד שאכל משלו.

(2) הצמצם הראשון – בתחילת הכל היה כל המציאות אור פשוט ונקרא אור אין סוף וכשעלה ברצונו להאציל הנאצלים אז צמצם עצמו באמצע האור שלו ושם צמצם עצמו אל הצדדין והסביבות ונשאר חלל בנתיים [כעין כדור עגול] אז המשיך אור [מלמעלה] דרך קו אחד ישר, כעין צינור דק, אור הנמשך מהאין סוף אל תוך החלל הזה והנה האור הזה המתפשט בתוך החלל הזה נתחלק לשתי בחינות

(3) האחת - היא בחינת עיגולים אלו בתוך אלו והמשל בזה אור ספירת הכתר הוא עיגול אחד ובתוכו עיגול ספירת החכמה וכן על דרך זה עד תשלום עשר עיגולים שהם עשר ספירות דאריך אנפין ואחר כך בתוכם עשר עיגולים דאבא אלו בתוך אלו עיגול בתוך עיגול כמו קליפות בצל עד סיום כל פרטי האצילות

ובחינה השניה - היא כי הנה באמצע כל האצילות הזה העגול מתפשט דרך קו בחינת אור יושר כמראה אדם שיש לו ראש וגוף ידים ורגלים והוא נקרא אדם קדמון [למעלה הכל רוחניות ואין שום דמיון גשמי של גוף כלל והכל הוא בדרך משל כדי שאנחנו האנשים החומרניים נבין דברים רוחניים כמו לשון התורה - דברים יא יב "עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" וכי למעלה יש עין אלא התורה משתמשת בלשון בני אדם לכן לנו יש רשות לדבר בו רק שנבין שאין לנו שום תפיסא בו כלל] כל העסק הכונות הוא באור היושר הזה והנה להיות אור האין סוף גדול מאד לכן לא היו יכולים לקבלו אלא באמצעות זה האדם קדמון ואפילו מזה האדם קדמון עצמו אין מציאות לקבלו אלא אחר יציאת אורו חוצה לו דרך הנקבים שבו שהם האזנים והחוטם והפה והעיניים.

(1) יש לנו בא"ק ד' שמות - ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, וכל אחד יש עסמ"ב פרטי שלו, העסמ"ב דע"ב הוא פנימי ועליו מלביש עסמ"ב דס"ג ועליו מלביש העסמ"ב של המ"ה וב"ן, [כמו שמצויר בדף 4] העסמ"ב דע"ב אין לנו רשות לדבר אנחנו מתחילים לדבר על עסמ"ב דס"ג, הע"ב דס"ג נקרא גם טעמים דס"ג, בטעמים יש ג' סוגי טעמים, טעמים עליונים אמצעים תחתונים,

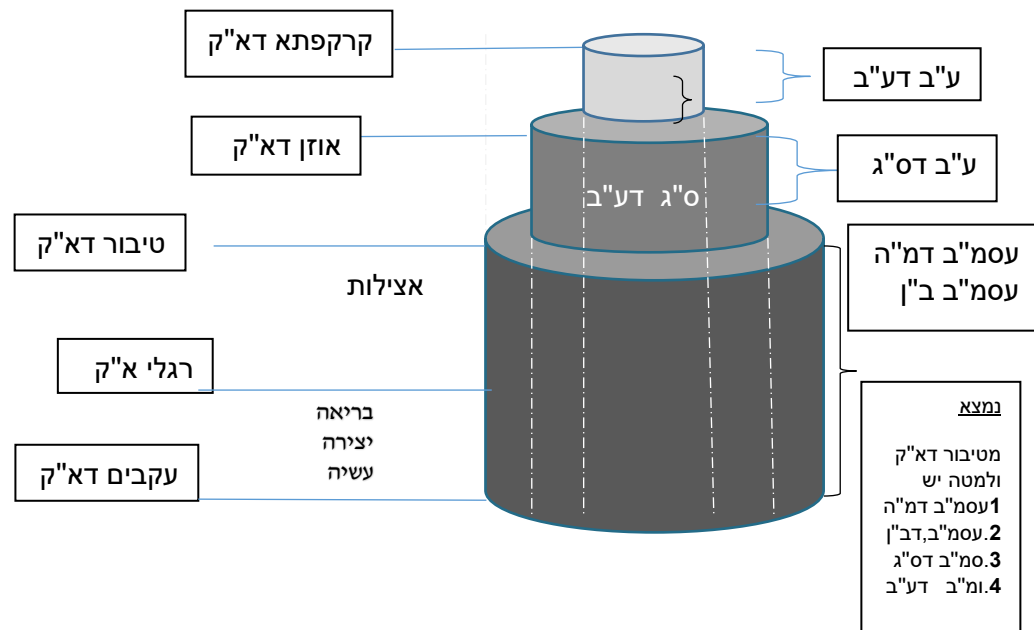
(2) סדר השתלשלות - מהאוזן ימין דא"ק יוצא י"ס דאורות מקיפים ומהאוזן שמאל יוצא י"ס דאורות פנימי ויוצא בצורת אות ה' בצד ימין ואות ה' בצד שמאל הה' הוא בצורת ד על ו, האור שיוצאים מהאזניים דא"ק נקרא טעמים עליונים דס"ג האור האוזן מתפשט עד מקום שבולת הזקן ושם מתחברים האורות היוצאים מב' נקבי האזניים אמנם לא נתחברו בחבור גמור אלא נשאר ביניהם חלל מעט לכן לא היה בו כלים שהכלי נעשה רק ע"י בטישת האורות מקיפים באור פנימי ופה לא היה בטישת האורות

3) ואחר כך יוצא אור מהחוטם והם נקראים טעמים אמצעים דס"ג וגם באורות אלו לא היה להם כלים, פה התחיל להתגלות ה' של האות ה' שבאזן דא"ק האור החוטם יוצא מנקב ימין אור מקיף ומנקב שמאל אור פנימי ומתפשט עד החזה דא"ק

4) ואחר כך יוצא אור מהפה והם נקראים טעמים תחתונים דס"ג וכאן התחיל להיות בחינת כלי, עשר ספירות בתוך כלי אחד בלבד ואורות אלו נקראים עולם עקודים ונתפשט מהפה עד הטבור דא"ק, כשיוצא האורות מפה דא"ק יוצאו חוסר באורות נרנח"י בשביל שהאורות יחזרו חזרה כדי לקבל החלקים שחסרים וכדי לעשות להם כלי, מעולם עקודים ולמטה התחיל להיות עשר פנימי ורק ב' מקיפים, מקיף חיה ומקיף יחידה [מקודם היה עשר אורות פנימי ומקיפי פרטי וחמש מקיפי כללי נפש רוח נשמה חיה יחידה] אנחנו נקרא לכל הג' בחינת טעמים דס"ג אורות אח"ף, האות ד' שהיה באות ה' דאזן דא"ק מתגלה כאן והם ארבע בחינות שתי אורות, אור פנימי ואור מקיף. ב' בחינות כלי, כלי פנימי וכלי חיצון, יש ג' סיבות שעל ידם נעשה הכלי א. ע"י בטישת האורות מקיפים באור פנימי ב. כשיצאו האורות מהפה היו אור העב וגם אור הזך והאורות היה מעורבים יחד ועל ידי יציאתם לחוץ קנה האור העב עביות יותר ועל ידי כן לא היה יכול לחזור למקורו להשתלם ונפשט האור הזך ממנו ועלה אל מקורו להשתלם ואז ניתוסף באור העב עיבוי יותר על עיבוי ג. בזמן עליית הספירות חזרה, נשאר בכל כלי הרשימו שהשאירו הספירות ואור הזה הוא רחמים ועתה כשבאו הספירה לחזור למעלה הוא מאיר אור חוזר והוא דין ואלו ב' אורות הכו זה בזה ונעשה בטישה בין ב' אורות ובזה נגמר הכלי, ואחר כך חזרו האורות לצאת מהפה דא"ק להכנס בהכלים לא חזרו אז הכלים להזדכך כבראשונה לפי שהכתר לא חזר לצאת ונשאר תמיד במאציל ורק אור החכמה נכנס בכלי הכתר וכו' לכן הכלי לא התבטל ונשאר עשר אורות בכלי אחד

5) ומעינים דא"ק יצאו אורות והם נקראים עולם הנקודים, ופה היה עשר ספירות ועשר כלים וזה סדרן אז עלו בתוך פנימיות הכלים דא"ק, פנימיות וחיצוניות דעסמ"ב דב"ן [בחינת המלכות דא"ק] יחד עם פנימיות וחיצוניות דעסמ"ב דמ"ה [בחי' הז"א דא"ק], ויחד עם סמ"ב דס"ג המלוּבש בתוכם, וכן יחד עם מ"ה וב"ן דע"ב המלוּבשים בתוכם [כולם מלוּבשים מהטיבור ולמטה של פנימיות א"ק]. וכולם עולים יחדיו בסוד מ"ן אל הע"ב דס"ג ששם מלוּבש הס"ג דע"ב בתוכו [הנמצאים מהאזן ועד הטיבור דא"ק], ועלו כולם עד מדריגת ע"ב דע"ב [שנמצא במקום הקרקפתא דא"ק]. באופן שהיה זיווג בין כל קומת העסמ"ב דע"ב [הנקראים אבא דא"ק] ובין כל קומת העסמ"ב דס"ג [הנקראים אמא דא"ק] אך הזיווג נקרא בעיקר על שם ע"ב דע"ב וע"ב דס"ג דא"ק וכל שאר הבחינות טפלים אליהם. ואז לאחר הזיווג הנ"ל יצאו מהעיניים דא"ק חיצוניות עסמ"ב דב"ן הנקראים י"ס דעולם הנקודים, אך יצאו רק בבחינת מלכויות [נפש] בלבד, דהיינו י' מלכויות די' ספירות דנקודים עם חיצוניות דסמ"ב דס"ג [השייך לבחינת העיניים דא"ק בפרטות], ואותם הי"ס דעולם הנקודים ירדו דרך אורות אח"פ [אזן חוטם פה] דא"ק והגיעו למקום הטיבור דא"ק ועד סיום רגליו מבחוץ [ושם בעתיד יעמדו עולמות אבי"ע]. וכאשר הגיעו הי"ס דעולם הנקודים לגבול עולם האצילות אז אירע השבירה [בבחינת הזו"ן דהיינו הז' מלכויות] דז"ת דנקודים [שהם עסמ"ב דב"ן והסמ"ב דס"ג ששניהם יחד נקראים עולם הנקודים] ונפלו למטה מעולם האצ"י וע"י נפילה זו נתהוו שם ג' עולמות בי"ע.

ונפלו באופן זה: **הכלי הפנימי של אותם** הז' מלכויות **נפל לעולם הבריאה, והכלי האמצעי נפל לעולם היצירה, והכלי החיצון נפל לעולם העשיה**, ועם אותם הכלים נפלו רפ"ח ניצוצות קדושות של עולם הנקודים על מנת להחיות את הכלים בהיותם בבי"ע עד שיגיע זמן תיקונם להעלותם עם הבירורים שלהם בחזרה לאצילות. [עולמות בעיי עומדים מול עקביים דא"ק. ויש לנו ד' מחצבות פי' ד' הלבשות סביב האור אין סוף 1-הספירות, 2-נשמות, 3-מלאכים, 4-קלי, השבירה היתה גם במחצבות הספירה וגם במחצבות הנשמות וגם אנחנו מתקנים גם בנשמות וגם בספירות]

6) ומיום כה' באלול עד א' תשרי תיקן המאציל את החלקים המובחרים מאותם המלכים שנשברו ותיקן מהם את כל הפרצופים שיש בעולמות אבי"ע. ועיקר עסקינו בפרצופי זו"ן דאצילות [שבהם תיקן המאציל רק הז' תחתונות שלהם, והשאיר לנו לתקן את הג"ר שלהם], ועיקר עסקינו על ידי תורה ומצוות הוא לתקן את אותם הכלים והניצוצות של המלכים שנפלו לבי"ע, ולהעלותם לע"ב ס"ג דא"ק ואז מזדווגים ע"ב וס"ג דא"ק ומוציאים את שאר חלקי הב"ן שלא יצאו מהעיניים דא"ק [דהיינו חיצוניות דט"ס דב"ן שלא יצאו, כי בזמן המקרה יצאו רק מלכויות דב"ן] עם חיצוניות דט"ס דסמ"ב דס"ג, ובנוסף גם את הי"ס דמ"ה [חיצוניות עסמ"ב דמ"ה] מהמצח דא"ק עם חיצוניות דמ"ה וב"ן דע"ב, והבחינות האלו יורדים דרך כל הפרצופים והעולמות עד הגיעם למקום זו"ן דאצילות ושם יהפכו להיות מוחין לג"ר דזו"ן דאצילות ועל ידי כן נשלם החיסרון שהשאיר לנו המאציל לתקן, ועיי המוחין נגדלים פרצופי הזו"ן דאצילות ואחר-כך מזדווגים הזו"ן ומשפיעים שפע בעולמות בי"ע. [השד"ה כותב שע"ב מתקן הס"ג, והמ"ה מתקן את הב"ן]

7) בגלל הגלות [שאיך בית מקדש] אז יורדת הנוק' דאצילות [מלכויות דו"ק דמ"ה וב"ן] ביחד עם בי"ע דאצילות בחצות לילה לעולמות בי"ע על מנת לסייע לברר את בירורי הכלים והניצוצות דרפ"ח, ועולה הנוק' עם אותם הבירורים בתפילת שחרית בכמה שלבים, השלב הראשון מהתחלת התפילה ובעיקר באמירת

הקרבנות ועד מילת ברוך שאמר נבררים ונתקנים מעט בירורי הרפ"ח השייכים לכלים החיצוניים בלבד [הנמצאים בעשיה]. השלב השני ממילת ברוך שאמר [בעיקר בהללויות] ועד התחלת היוצר נבררים ונתקנים מעט הכלים האמצעיים דרפ"ח [הנמצאים ביצירה], השלב השלישי מיוצר ועד העמידה נבררים ונתקנים חלקי הכלים הפנימיים של המלכים [הנמצאים בבריאה]. והעלייה היא דרך ז' היכלות הנמצאים בכל עולם [שהם כנגד הי"ס דכל עולם, כי היכל ק"ק כולל הג"ר, והיכל לבנת הספיר כולל היסוד והמלכות, וסה"כ הם 7 היכלות].